

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 17 Listopada r. s. 1824 Roku.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa d. 22 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Rocznica Imienin Jego CESARZEWICZOWSKIEJ Mości Wielkiego Xięcia, MICHAŁA, oraz święto wszystkich orderów Rossyjskich, obchodzone było dnia 20 b. m. w stolicy Królestwa Polskiego z przyzwoitą okazałością. W godzinach rannych odprawiono się nabożeństwo w kaplicy zamkowej, tudzież w kościele metropolitalnym ś. Jana; na którym znajdowały się władze rządowe i lud licznie zebrany. Wieczorem miasto oświecono.

HISZPANJA.

Madryt dnia 28 października.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Król Jmć z rodziną swą bawi ciągle w *Escurialu*.

Oddalony intendent policyi w prowincyi Murcyi, miał wysłuchanie u Króla Jmci w *Escurialu*. Oświadczył Monarsze, iż ochotnicy Królewscy pod pretextem dobrych usług pozwalali sobie wszelkich zdradzości.

Król Jmć zapytał się niedawno rady kastylijskiej o zdanie jej względem propozycyi jeneralnego intendenta policyi, aby z *Madrytu* oddalono tych wszystkich, którzy się udali za rządem stanów do *Sewilli*. Oświadczyła rada, iż środek ten nie zgadzałby się z amnestyą, nadaną d. 1 maja. Monarcha pochwalił to zdanie.

Xiężna *Marya Franciszka* otrzymała od Króla Jmci na chrzcie Infanta, syna swego, dyament, szacowany 40,000 fr.

— Dnia 31. —

Gazety francuzkie doniosły niedawno, iż Xiążę Saski, brat Królowej naszej, mający zaślubić Xiężniczkę *Beira*, bawiteraz w *Escurialu*. Wiadomość ta jest mylną, bo Królowa nasza nie ma brata nieżonatego; wreszcie Xiężniczka *Beira*, najstarsza córka Królewica następcy tronu portugalskiego, ma dopiero lat 4, i znajduje się przy rodzicach swoich w *Rio-Janeiro*.

Rada kastylijska uchwaliła względem stronników zwanych *Afrancesados*, iż mają być przywróceniu do praw cywilnych i uznani za zdolnych do piastowania publicznych urzędów. Uchwała ta ma być podana Królowi Jmci.

Słychać, iż po wywieściu wojska francuzkiego z kraju naszego do dnia 1 stycznia, pozostanie tylko 20 000 tegoż wojska na osadzie w *Kadyxie*, *San Sebastian*, *Barcelonie*, *Pampelunie* i *Figueras*. Osada w *Kadyxie* ma wynosić 10 000 ludzi i zostawać pod rozkazami samego francuzkiego ministra wojny; osady zaś w *San Sebastian* i *Pampelunie* mają podlegać rozkazom dowódcy lotey dywizyi woyskowej francuzkiej.

Madryt dnia 1 listopada.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Minister skarbu *Ballasteros*, jest jeszcze dotąd na swoim urzędzie; lecz mały już ma wpływ do interessow, i tylko się podpisuje: słychać, że niebawnie nastąpi zmiana.

Kilka algierskich okrętów, krąży między wyspami Balearskimi a brzegami Katalonii, Walencji i Murcyi. Z powodu tego, żegluga i handel stały zupełnie w tych okolicach.

PORTUGALIA.

Lisbona d. 20 października.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Eskadra angielska przy uwięciu *Tagu*, została powiększona 46ściodziolową fregatą *Phaeton*.

Od kilku tygodni wzmagą się handel nasz z Ameryką, który dotąd zupełnie był ustał. W zeszłym tygodniu zawinęło tu 5 okrętów portugalskich z różnych okolic Brezylji, a znaczna liczba innych jest jeszcze w drodze.

W tych dniach wywzięto tu z druku dziełko pod napisem: *Porównanie uchwał Jana VI i Ferdynanda VII od czasu odzyskania ich władzy*.

TURCYA.

Stambuł d. 13 października.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Dnia 5 b. m. odebrano tu wiadomość o zgonie *Ludwika XVIII*, Króla Francuzkiego. Natychmiast posel francuzki donosił o tém Porcie i ciału dyplomatycznemu, a dnia 6 b. m. odprawiono się w kaplicy posła francuzkiego żałobne nabożeństwo za zmarłego Monarchę.

Dnia 27 z. m. posłano ztąd do *Jassy* rozkaz wojsku tureckiemu, aby niezwłocznie ustąpiło z Xięztw *Multan* i *Wołoszczyzny*. Muzułmami są bardzo smutni. Tatarzy, którzy tu niedawno przybyli, przywieźli wiadomość o porażce wojska tureckiego pod *Laryssą*. Dwóch basów zginęło w stoczney bitwie.

Kapitan basza, o którym jeszcze przy odejściu ostatniej poczty mówiono tu, iż odniósł korzyści w bitwie z grekami, doznał losu poprzedników swoich. Zgromadził swoją potęgę pod *Mityleną*, i właśnie z rozpaczą przedsięwziął jeszcze raz uderzyć na *Samos*. Obie floty, turecka i egipska, które podług zeznania szyprow były w dosyć złym stanie, wytyły d. 4 b. m. z *Mitylene* w celu wysadzenia wojska na wyspę *Samos*. Zamysł ten nie udał się, i grecy ze statkami palnemi ścigali flotę kapitana baszy aż do *Mitylene*, gdzie 5 lub 6 fregat i korwet spalili. Schronił się potem kapitan basza do *Dardanelów*. Większa część floty jego została zniszczoną; ma tylko okręt admirałski bez masztów i fregatę. O flocie Egipskiej wcale niewiadomo. Listy ze *Smirny* donoszą, iż sam *Kanaris* spalił 3 okręty tureckie. Jedni mówią, iż kapitan basza choruje, a drudzy, że umarł. Wśród tych wypadków, które dla Porty zgubnemi być mogą, zadziwił publiczność tutejszą firman Wielkiego Sultana, który przepisuje, aby kobiety zachowywały większą przyzwoitość w ubiorze swoim. Każdy świątły muzułman zdumiewa się nad taką obojętnością W. Sultana. Nie potwierdza się wiadomość o mianowaniu byłego W. Wezyra baszą *Saloniki*. Lord *Strangford* ma popłynąć do *Tryestu*: otrzymał od Wielkiego Sultana podarunki szacowane 40,000 piastrow, a kawaler *Chabert*, pierwszy jego dragoman (tłumacz), dostał podarunek wartości 10,000 piastrow.

Od granic tureckich d. 29 października.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Najświeższe wiadomości z *Alexandryi* są z pierwszych dni miesiąca września. Odebrano tam wiadomość o smutnym stanie wojska, znajdującemu się tak na przewozowych statkach, jak i na

określonych wojennych; choroby epidemiczne wielką klęskę zadały tak żołnierzom jako i matkom; a wielu oczekiwało śmierci. Mnóstwo chorych przewieziono z Rodu do Alexandryi. Basza mieszka znowu w domu miejskim pod Kairem. Słychać było, że chce zebrać korpus odwodowy pod Kairem; lecz jeszcze nie zrobiono do tego żadnych przygotowań. Basza tutejszy, oburzony był przeciwko Kapudan baszy, który kilkakrotnie żądał, aby flota egipska rozkazom jego ulegała. Izmael Gibraltar odebrał rozkaz, ażeby się nie stosował wcale do tych poleceń, które są wbrew przeciwnym przyjętym umowom; nadto basza posłał do Stambułu jednego ze swoich powierników, w celu zaskarżenia Kapudana baszy. W Alexandryi utrzymują, że zbyt długi pobyt floty egipskiej nie pochodził z żadnych politycznych pobudek, lecz jedynie się do tego przyczyniły panujące na flocie choroby. Owszem sądzono tu za rzecz pewną, że basza szczerze pragnął podbicia Morei, bo Porta mu przyrzekła uroczystie, że ten półwysp, tak jak i Kandya, na przyszłość pod jego zarządzeniem zostawać będzie, co właśnie dalszym jego planom bardziej było użyteczne.

— Dnia 2 Listopada —

Na mieyscu Smyrneńczyka wychodzi znowu *Dostrzegacz Wschodni* w Smyrnie, który w pierwszym swoim Numerze z d. 1 października umieścił następujący artykuł: — „Smyrna używa zupełnej spokojności, za co należy się wdzięczność policyi, zasługującej na uwielbienie. Bandera Ottomańska powiewa na wyspie Mikoni, która się poddała natychmiast za pokazaniem się kapitana baszy. 200 lub 300 mikoniotów, należących do buntu, mimo obiecanego im przebaczenia, udało się do Tine. Z Stanchio donoszą pod d. 18 września, iż tam zawinęła eskadra kapitana baszy, która jak się zdaje, chce uderzyć na Samos. Oby wyspa ta, równie jak Mikoni, przez wczesne poddanie się uniknęła nieuchronnej zguby. — Cała Kreta jest spokojną i posłuszną Turkom. Wyniosło się tylko blisko 4000 greków, którzy należeli do powstania; niesłusznie lękali się pozostać w Kandyi, i po większej części popłynęli do Morei. Oprócz twierdz, znajdują się na tej wyspie trzy obozy wojska Egipskiego, jeden przy Retimo, drugi w prowincyi Kistamos, a trzeci przy Sphacia. W tych trzech obozach jest blisko 12,000 wojska.“

FRANCYA.

Paryż, dnia 6 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Król Jmć dał prywatne wysłuchanie Hrabie-mu Beaupaire, pierwszemu sekretarzowi poselstwa francuzkiego w Stambule, a potem przewodniczył na radzie ministrów.

Monarcha zwiedził niespodziewanie d. 4 b. m. wystawę piodów przemysłu krajowego. Obecna publiczność przyjęła go okrzykiem *Niech żyje Król!* Towarzyszyli Monarsze Pan Damas, pierwszy szambelan, Xiążę Doudeauville, minister domu; Xiążę Gramont, kapitan gwardyi i inni znakomici urzędnicy. Hrabia Forbin, dyrektor muzeum, witając Króla Jmć, oświadczył, iż żałuje, że artyści niebyli wprzód uwiadomieni o tak wielkim zaszczyście. Odpowiedział Monarcha: *Przychodzę teraz niespodziewanie; chcę się cieszyć ich pracami, oświadczyć im WP., iż później, a to wkrótce, pragnę się widzieć między niemi. Mam im powiedzieć wiele grzeczności. Kunszta stanowią znaczną część sławy francuzkiej, która dla mnie jest tak drogą.* Kazał Monarcha drzwi otworzyć. Wszedł do wielkiej sali, i niejaki czas przypatrywał się malowanemu przez Pana Gerard wizerunkowi Ludwika XVIII, rozmyślającego nad konstytucyą. Rozmawiał łaskawie z kilku obecnymi artystami, jako to: PP. Ducis, Steuben i innemi; podobały mu się także roboty rzeźbiarskie.

W muzeum tutejszém znajduje się posąg Karola X, zrobiony przez Panów Cortat i Caillourette. Wystawia go w ubiorze Królewskim, trzymającego w lewey ręce zwinięty papier, a w prawey berło; na boku jest poduszka z liliami, a na niej leży

korona. U spodu znajduje się napis: *Kunszta Karolowi X, Ojcu Narodu.*

Wielki mistrz obrzędowy, będący członkiem kommissyi, mający sobie polecone przysposobienia do koronacyi i namaszczenie Monarchy naszego, wyjechał już do Rheims.

Pewny człowiek, mający pomieszane zmysły, wcisnął się w nocy z d. 5 na 6 b. m. do pałacu Bourbon, i chciał zabić Pana Gattini, Intendenta Xiążęcia Bourbon. Lokaj, który tego szaleńca wstrzymał w przedpokoju, został mocno ranny.

Hrabia Juel, nadzwyczajny poseł duński, złożył Królowi Jmci na prywatnym posłuchaniu znak orderu Słonia.

Ze zgłosek w tych słowach: *Charles dux Roh de France et de Navarre* (Karol X Król Francyi i Nawarry), ułożono tu następujące wyrazy: *sera chert, craint, adore, defendu* (będzie kochany, straszny, wielbiony i broniony).

Prywatna korespondencya Ludwika XVIII obeymująca listy tego Monarchy, pisane z Hartwell, wyidzie razem w różnych stolicach krajów europejskich, we 4 językach: francuzkim, angielskim, niemieckim i szwedzkim. Słychać, iż minister dmu królewskiego kupił rękopis za 10,000 franków.

Rozchodzi się pogłoska o zwołaniu Izby na d. 21 grudnia.

Pan Mayer, utrzymujący znaczną gorzelnię przy ulicy Montmartre posłał Królowi Jmci nowy likier, który nazwał bukiet Karola X.

Pewny oficer 15 pułku zginął niedawno w pojedynku z innym oficerem. Wypadek ten nazywa *Dziennik Gwiazda* nową ofiarą barbarzyńskiego przesądu, który, święte prawa religii i moralności zawsze sprawiedliwie ganiły.

Tutejszy *Dziennik Rozpraw* powstaje ciągle przeciw ministeryalizmowi, którego dawniej bronił. Obraz ostatnich wieków historii francuzkiej kreśli w tych kilku wierszach. „Zepsucie publicznych obyczajów, jest bezwątpienia, główną przyczyną, iż z łatwością, zostaliśmy przez kardynała Richelieu pozbawieni dawnych naszych swobód narodowych, a potem nierozsądnemi maksymami rewolucyjnemi ujarzmieni, i nareszcie tyranią siły wojskowej trapieni.“

Jeden z tutejszych dzienników umieścił wiadomość listowną z Madrytu, iż tam ogłoszono postanowienie rządu francuzkiego, aby wojsko francuzkie wyszło z tego kraju, i tylko w kilku twierdzach stało na osadzie. Do dnia 15 grudnia całe wojsko ma minąć Burgos, a dnia 1 stycznia przybyć na granicę. Naczelný dowódca i intendent jeneralny wydali już stosowne rozkazy.

— Dnia 7. —

Prezes rady ministrów pracował wczora przed południem z Królem Jmcią, który potem udał się do szpitala zwanego, *Hotel Dieu*, gdzie przyjął Monarchę Xiążę Montmorency, jako wice-prezes rady szpitalow, ze wszystkimi członkami teyże rady i kommissyi administracyjney szpitalow. Król Jmć obeyrzał wszystkie części tego zakładu, a odchodząc oświadczył zadowolenie swoje członkom rady ogólney z dobrego stanu w jakim go znalazł. Namienił oraz, iż wyznaczył fundusz dla trzech wdów po inwalidach, które mają chorobę nieuleczoną.

Oprócz margrabiego de Dreux Breze, wielkiego mistrza obrzędowego, który wyjechał do Rheims, udali się tam także Panowie Lacointe i Hitorf, architekci przy dyrekcyi uroczystości dworskich. Mieszkańcy w Rheims czynią także ze swojej strony przygotowania na przyjęcie wielu cudzoziemców, którzy mają zjechać na koronacyą, i dla tego mieszkania bardzo podróżały.

W Bajonnie mówią ciągle o kanale *des Landes*, którego robota ma się wkrótce zacząć. Wydatki mają wynosić 40 milionów franków, co zdaje się nieco przesadzonym. Podniesienie się ceny zboża na ostatnich targach w Bajonnie przypisują wiadomości, iż część wojska, stojącego w Hiszpanii, powróci do oyczyny.

— Dnia 8. —

Król Jmć przewodniczył wczora na radzie

ministrów, która trwała od godziny iszey do 3ciey po południu.

— Dnia 9. —

Wczora o godzinie 7mej zrana wyjechał Król Jmć do Campiègne.

Dnia 4 b. m. w rocznicę imienin Monarchy naszego, oficerowie głównego sztabu gwardyi narodowej paryzkiej, mając na czele Xiążęcia Reggio, zebrałi się na ucztę. Marszałek wniósł nayıpierw taki toast: *Niech żyje Król, następca Ludwika XVIII, który serce i berło jego oświeścił; wniósł Henryk IV, i żyjący jego wizerunek, ukochany Karol X. Niech żyje Król!* Po wypiciu za zdrowie innych członków rodziny królewskiej, Hrabia *Ville sur Illon* spełnił toast Marszałka: *Niech żyje wzór mężstwa i wierności, kochany nasz dowódca, Marszałek Xiążę Reggio!* Półkownik *Bocher* pił za zdrowie wojska francuzkiego; *Niech żyje wojsko, które w Hiszpanii dwiema, rzadszemi nad mężstwo cnotami, to jest: mędrością i umiarkowaniem, nieśmiertelną zjednało sobie sławę, i które przejęte jest jedynie uczuciem przywiązania do Monarchy swego i Francyi!* Pan *Bartie*, kapitan głównego sztabu, spełnił następujący toast za zdrowie dam: *Niech żyje płeć piękna, która dzieciństwo pielęgnuje, młodość zachwyca, dojrzałość przyozdabia, a starość pociesza i jest kwiatem życia.* Czytano nakoniec kilka stosownie do okoliczności napisanych wierszy, i postanowiono obchodzić podobnie uroczystość w następnym roku. Oficerowie 3go i 4go legionu obchodzili także uroczystość imienin Monarchy.

Słychać, iż Xiążę *Blacas*, poseł nasz przy dworze Króla Jmci Obojey Sycylii, ozni przysposobienie do wyjazdu do *Neapolu*. Margrabia *Talaru* i Hrabia *de la Ferronnays* wkrótce także mają wyjechać na powrót, pierwszy do *Madrytu*, a drugi do *Petersburga*.

Dnia 26 z. m. umarł w *Fontenoy en Brie* Xiążę *Noailles*, w 85 roku życia swego. Celował gorliwością i przywiązaniem do Króla i oyczyzny, oraz ludzkością. Okropności rewolucyi dotknęły go groźde, bo nie tylko utracił wszystkie swoje dostojności i dobra, lecz nawet jednego dnia (22 lipca 1794 r.) stracono pod gilotyną, marszałkową *Noailles*, matkę jego, oraz żonę, córkę sławnego kanclerza *Aguesseau*.

N I D E R L A N D Y.

Bruxella dnia 7 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*)

W adressie Izb Powszechnych Stanów do Króla Jmci wyrażono między innemi: „Projektowane zaślubienie drugiego syna W. K. M. z Królowną Pruską, uważa naród za zbawienny wypadek. Każdy mieszkaniec tego Królestwa mieć będzie udział w pomyślności Xiążęcia, tak znakomitego cnotą i talentami, i w powiększeniu domowego szczęścia Monarchy, który się zupełnie narodowi swemu poświęca, i stara się jedynie o utwierdzenie powszechnej szczęśliwości poddanych swoich.”

Zapytano się rządu naszego: czyli cudzoziemcy, mieszkający w mieście krajowem, mają prawo głosowania na zgromadzeniach politycznych? Dano odpowiedź, iż cudzoziemcy są wyłączeni tak od prawa głosowania, jako też od wyboru na członków rad muncypalnych.

W kraju naszym podwyższonó znacznie cło od wprowadzania zza granicy żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa, a zmniejszono od wywożenia z kraju za granicę powyższych rodzajów zboża, oraz wszelkiego gatunku grochu i gryki.

A N G L I A.

Londyn dnia 5 Listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Gazeta tuteysza *Times* umieściła długi artykuł o odbywających się układach między rządem naszym a francuzkim, względem mieysca, leżącego o 5 do 6 mil od brzegów *Bretanii*, w którym się ostrzygi znajdują, i gdzie je anglicy od roku 1797 poławiali a czego im od niejakięgo czasu okręty wojenne francuzkie niedozwalają. Słychać, iż rząd

angielski myśli uleźć; co wspomniona gazeta bardzo gani.

Piękna fregata egipska, zniszczona przez greków, jest też sama, którą w roku zeszłym uzbrojono na *Tamizie*, co daje powód do wielu uwag.

Gazety hiszpańskie nazywają często Króla Jmci Francuzkiego dostojną głową rodziny *Burbonów*. Gazeta tuteysza *Times* uważa to za niezgodne z dyplomatyką, gdyż Królowie francuzki i hiszpańscy mają jednakowe prawa rodzinne.

Skończyła się sprawa Pana *Fountleroy*, którego za fałszowanie wexlów skazano na szubienicę, lecz odwołał się jeszcze do łaski Monarchy. Gdy na posiedzeniu sądu d. 30 z. m. został przekonany o oszukaństwie, prezydujący wezwał go, aby się bronił; Pan *Fountleroy* wyjął z kieszeni pismo i słabym głosem niedostatecznie się uniewinnił, a nakoniec zapewnił sąd, iż ani żona, ani żaden ze współników jego nie należą do jego występków. Prezydujący wystawił potem krótki obraz całej sprawy, a wzywając sędziów, aby się udali do sali obrad, rzekł do nich: *Chociażby oskarżony był aniołem, skoro zbrodnia jego jest dowiedziona, trzeba go uznać winnym.* We 20 minut powrócili sędziowie i jeden z członków sądu oświadczył dobitnym głosem, iż *Fountleroy* jest winnym, dopuszczając się fałszowania wexlów. Oskarżony chciał wstać, lecz niemógł się utrzymać na nogach, i ehustka, którą sobie twarz zasłaniał, wypadła mu z rąk. Prezydujący przemówił potem do niego: — *Henryku Fountleroy! niewypada mi abym wyrok W Panu ogłaszał; ułyszysz go z ust właściwego urzędnika.* Lecz jako sędzia chrześcijański nieomieszkując W Panu przypomnieć, abyś myślał o śmierci. Samemu tylko Monarsze służy prawo ulaskawienia. Nietwierdząc bynajmniey, iż W Panu niepodobna otrzymać ulaskawienia; lecz podług złożonych dowodów, podług świadectwa, które sam własną ręką przeciwko sobie napisałeś, nie sądzę, abyś miał dostateczną przyczynę spodziewania się łaski na tym świecie. Musimy więc domyslać się, iż sam uznasz potrzebę przysposobienia się na śmierć, abyś pozyskał miłosierdzie Boga, Najwyższego naszego sędziego. “ Oskarżony tak osłabł, iż go z sali wynieść musiano.

Kacyk kraju *Poyais* (w Ameryce południowej) udał się do znakomitego bankiera paryzkiego, chcąc u niego pożyczyć 10,000 franków. Ze zaś kredyt jego niebył pewnym na giełdzie paryzkiej, odmówiono więc żądaniu jego z oświadczeniem, iż ów bankier, zbyt zatrudniony innemi pożyczkami, nie może się wdawać w interessa pieniężne z kacykiem.

Pod przewodnictwem Pana *Waltera Scotta* otworzono w *Edymburgu* nową szkołę, w której ma być 400 uczniów. Celem jej jest upowszechnienie znajomości autorów klasycznych w Szkocyi.

Mieszkańcy *Filadelfii* w Ameryce północnej, postanowili w swoim mieście wystawić pomnik *Washingtonowi*, na który jenerał *Lafayette* położył kamień węgielny.

Odebrano tu wiadomość, iż jenerał *Freyre* złożył d. 19 lipca urząd naczelnego dyrektora rzeeczypospolitey chilijskiej. Wszelako część mieszkańców zebrała się w sali, i obrała Pana *Fuenticella* tymczasowym prezesem, a ten zwołał obywateli, którzy w liczbie 200 zgromadzeni, ogłosili jenerała *Freyre* dyrektorem, i znieśli konstytucję z roku 1825, a wyznaczyli kommisją do przeyrzenia konstytucyi z roku 1818. Zmiana ta nie przerwała spokojności publicznej.

— Dnia 6. —

Słychać o dalszém znowu odroczeniu parlamentu do pierwszych dni lutego.

Nienawiść katolików w Irlandyi ku wyznawcom kościoła anglikańskiego wzмага się coraz bardziej.

Niektóre uchwały kongressu kolumbijskiego, są dosyć ważne. Zniesiono wszelkie cła wewnątrz kraju, a na to miast ustanowiono opłatę 3 procentu od towarów sprowadzanych z jednej prowincyi

do drugiej. Przy brzegach krążyć mają zbrojne statki celne dla przeszkodzenia przemycaniu. Kilka twierdz ma być naprawionych lub nowo wystawionych, na co 300,000 dollarów przeznaczono. Pozwolono wszystkim kupcom zagranicznym w Kolumbii, aby sami towary swoje sprzedawali, nie używając krajowców do pośrednictwa. Wszelką zabraną w sekrecie własność hiszpanów obrócono na potrzeby krajowe. Kazał oraz kongres podać dokładny wykaz wexlów, wydanych na opłatę pożyczki zaciągniętej w Londynie. Zajął się oraz przedstawieniem od rządu północnej Ameryki względem zupełnego zniesienia niewoli murzynów.

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Ostatnie wylewy wód wielkie szkody przyczyniły w Alzacyi i w części Lotaryngii, oraz zachodnich i południowych Niemczech. Samo miasto *Hagenau*, podług listu ze Strazburga, poniosło szkodę, szacowaną przeszło na 500,000 franków; podobnież miasta: *Buschweyer* i *Sauffelsheim*. Woda rozrywała mosty *Bramath*, *Saarunion* i *Diemerigen*. Wielkie mnóstwo bydła w powodzi zginęło. W Nancy przedmieścia były wodą zalane; łąki, ogrody, mury, palisady, wszystko to woda zniszczyła, tworząc w swym biegu szeroki potok, którego koryto blizkich gór dotykało. Rzeka *Ill* wystąpiwszy ze swego łożyska, wielkie także szkody w Alzacyi przyczyniła.

Gazeta, wychodząca w Monachium, donosi podobnież, iż strumienie zamieniły się w Bawaryi w rzeki, sadzawki, w ogromne jeziora, a znaczniejsze rzeki największym w świecie rzekom wyrównują. Nie sposób opisać powodzi, a tém bardziej szkody, jakie z niej wynikają.

Rzeka *Nekar* wróciła już w swoje koryto. Najwyższą jej woda podczas wezbrania, dochodziła 21 stop, wszystkie okolice aż pod Worms, wodą zalane były, ponieważ jedna z tam Nadreńskich zerwana została.

Miedzy wielu nieszczęśliwemi przypadkami, przez wylewy, zarządzonemi, donoszą i następujący. Niejaki Pan *Hautsen* ze Sztutgardu jadąc z *Pforzheim*, przejeżdżał przez kamienny most na mało co znaczącym strumieniu postawiony, gdy w tej samej chwili, gwałtownie przybierająca woda tak dalece ze wszystkich stron wzniósła się, że podróżujący z mostu, ani w przód ani w tył, krokiem jednym stąpić nie mógł, i w tym przykrém położeniu od godziny 6 wieczorem, aż do 1 z północy zostawał. Furman wyprzągnął konie, a potem wraz z studentem niejakiem *Bohm* z *Badeńskiego*, którego wioził z Panem *Hautsen*, puścili się w pław na koniach chcąc się na sucho dostać, lecz obydwoh uniosł pęd wody; student zsunął się z konia i utonął, tegoż losu doznał i furman, lecz że wpadł w wodę blisko ogrodzenia jakiegoś, wydobyl się przeciw na takowe, i uratowany został od chłopów z poblizkiej wioski, którzy konno do niego podpłynęli. Konie wypłynęły na ląd. Tym czasem Pan *Hautsen* znajdował się ciągle na moście razem z 12letnią dziewczynką i 4letnim chłopczykiem. Woda przybierała coraz mocniej, już tylko miejsce, na którym stał pojazd, nie było zalane, czółna nie było wcalej okolicy, niebezpieczeństwo wzrastało co chwilę, noc ciemna powiększała je bardziej; w takiem położeniu rzeczy, wysłano konnego posłańca aż do *Ludwigsburga*, zkaż kapitan *Bergier* z oddziałem pontonierów siadłszy na statek pośpieszył na ratunek, z niemającą jednak trudnością, bo było to w nocy i na wodzie zupełnie nieznaney. Dostał się jednak z pontonem do owego mostu, i ocalał Pana *Hautsen* wraz z dwógiem dzieci, już żadney nadziei w swém przykrém położeniu niemającego. Kapitan *Bergier* podczas tej powodzi wiele bardzo uratował osób, śpiesząc zawsze z osobistém narażeniem się tam gdzie tylko potrzebę lub niebezpieczeństwo widział. Król *Wirtemberski* wynagradzając to poświęcenie się w sprawie ludzkości, ozdobił go krzyżem kawalerskim Orderu Korony.

Donoszą z wyższej Szwabii, że rzeka *Dunaj*

wyszedłszy z koryta, w biegu swoim znaczne poczyniła szkody.

Różne pisma francuzkie donoszą o wielkich szkodach, zarządzonych przez wezbranie rzek we Francyi, które biorą swój początek w Alpach.

Podczas ostatniego wylewu rzek w Królestwie *Wirtemberskim*, dom stacyi pocztowej, był tak zalany, iż 40 znajdujących się w nim ludzi, musiało uciekać pod dach. Zostawali przez kilka godzin w niebezpieczeństwie, i z bohatyrską rezygnacją przybili już kartę z nazwiskami swemi, aby wiadano o ich śmierci, szczęściem jednak zostali uratowani.

Pomiędzy licznemi szczątkami rozbitych na morzu okrętów przy *Helgoland* i uściu *Elby* znajduje się skrzynka z dziennikiem okrętu *Marya* pod kapitanem *Behn*, płynącego z *Londynu* do *Hamburga*; było na nim kilka podróży, którzy zapewne z kapitanem i ludźmi okrętowemi znaleźli grób w bałwanach morskich.

Donoszą z *Kalsruhe* pod d. 7 b. m.: „Mingły już dni niebezpieczeństwa. Obraz rozległych spustoszeń, ile tylko okiem dojrzeć można, wystawia tylko wielkość nędzy, do jakiej wielu ziomków naszych zostało przywiedzionych. Okazał się atoli piękny przykład ludzkości. Podoficerowie i żołnierze bokowi wielkiego Xięcia, dobrowolnie ofiarowali jedno-dzienny zółd na ulżenie powszechnego nieszczęścia, i tym sposobem odpowiedzieli podobnym uczuciom oficerów swoich. Inne znajdujące się tu korpusy wszelkiej broni poszły za tym wzorem. Wielki Xięć wyznaczył 25,000 zł. niemieckich dla wsparcia tych poddanych, którzy przez nadzwyczajną powódź dom swój i majątek utracili. Zbierają się oraz składki od katolików i ewangelików dla nieszczęśliwych.

Piszą z *Manheimu*, iż d. 6 b. m. woda na *Renie* podniosła się znowu na 6 stop 2 cale, jak było w r. 1784 a jeszcze przybierała. Nazajutrz opadła na 3 cale, co jednak przypisywano raczej zerwaniu tam, a niżeli zmniejszeniu wody. Słychać o popsuciu tam przez ludzi niegodziwych, a przynajmniej d. 6 b. m. w mieście bawarskim *Frankenthal* nad *Renem* strzelano, wzywając ratunku. Wspomniane miasto ma być głęboko wodą zalane.

Przy *Koblencz* rzeki *Ren* i *Mozella* znowu wezbrały w nocy z d. 7 na 8 b. m., lecz nazajutrz rano znacznie opadły.

Przy *Kobolinu* głębokość *Renu* wynosiła d. 8 b. m. zrana 25 stop i 2 cale, a po południu 24 stop i 10 cali. Statek z owocami przybijając do lądu zatonął; ludzi jednak uratowano. Dnia 4 b. m. kiedy woda na *Renie* miała 26 stop głębokości, statek parowy zwany *Zelandczyk* powrócił szczęśliwie z przedsięwziętej dla próby podróży, co dowodzi iż statki parowe mogą pokonać pęd wody i wiatr przeciwny.

Z powodu ciągłych deszczów i powodzi bieg poczt w Wielkim Xięstwie *Badeńskim* w końcu października przerwany został.

O miejsce w Akademii osieroczonej przez śmierć *P. Lacretelle*, stara się *P. Droz*. Pan *Kazimierz Delavigne*, niechcąc swojemu przyjacielowi przeszkadzać, nie podał się na listę kandydatów.

Policya paryzka zakazała używać psów do małej zaprzęgi, widząc na ich miejsce używanych starych osłów, do cięższej pracy niezdolnych.

Kopiąc studnią w *Troyes* znaleziono na 6 stop długą a na 2 szeroką kamienną trunę, i w niej kościotrup. Na trunie znajduje się napis, który dotąd nie mógł być wyczytany.

W Londynie niedawno młoda jedna kobieta zażyła truciznę. Użyto natychmiast uprzywilejowanej maszyny doktora *Reads* i truciznę z żółdka wypompowano, a ta kobieta powróciła zupełnie do zdrowia.

Przeznaczona dla greków korweta parowa, mająca 30 maytków amerykańskich, wypłynie z *Bostonu* na początku października.

DODATEK

Вильно дня 17 Листопада v. s. 1824 Roku.

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Niedawno sądzono w Londynie sprawę, którą powszechną uwagę zwróciła. Młoda i piękna pani, Elżbieta Lees, oskarżyła pewnego Pana Wren, iż ją bez jej zezwolenia pocałował. Wren utrzymywał, iż Panna Lees mogła być twarz odwrócić, jeżeli jego pocałowanie za jakąś krzywdę uważała. Lecz prawa angielskie są w tej mierze bardzo surowe, zwłaszcza, że Pani nie ma jeszcze lat 16. Pan Wren skazany został na 6 miesięczną pracę w więzieniu, i zapłacenie 1,000 złotych kary pieniężnej.

Podług podania umieszczonego w gazetach Filadelfii przez Pana Grenville, deputowanego z Haity, ludność tej wyspy wynosi 945,335 dusz, między temi jest 115 328 gwardyi narodowej, a 45,000 wojska regularnego.

Jedno z pism francuzkich, utrzymuje, że rząd hiszpański potrzebuje rocznie na wydatki 700 milionów realów, dochody zaś państwa wynoszą tylko 300 milionów: więc deficit w skarbie dochodzi 400 milionów realów.

Dnia 14 września w pewnej wsi w Wielkiem Xięztwie poznańskiem podczas kopania gliny w głębokości 6 stop znalaziono 36 złotych, które położone na słońcu zaczęły się ruszać, lecz nieprzystając do powietrza pozdychały. Gdy glina, pod którą te były złowione, była tak twardą, iż ją siekierą przetrąbywać musiano, wspomniane więc złowione musiały przed kilku tysiącami lat, przez jaką rewolucyą ziemi wpaść pod glinę; lecz trudno wytłumaczyć, jakim sposobem mogły tak długo żyć bez świeżego powietrza i żywności.

Объявление.

По воле Господина Главнокомандующего 1ю Армією, Генерала ошъ Инфантеріи Графа Сакена, Генераль-Интендантъ Арміи объявляетъ, что на поставку провіантѣ будуще произойдѣтъ торги въ Казенныхъ Палатахъ шѣхъ Губерній, гдѣ войска расположены, именно:

1. Въ Кіевской Казенной Палатѣ назначаются торги на годовую пошребность Кіевской Губерніи съ 1го марта 1825 по 1е марта 1826 года и на пошребность для Бобруйска, Рѣвизи и Лоева Минской Губерніи на пошребность съ 1го Іюня 1825 по 1е Іюня 1826 года, а также для пунктовъ Могилевской Губерніи на пошребность съ 1го Іюля 1825 по 1е Января 1826 года.

2. Въ Могилевской Казенной Палатѣ въспричные торги для всѣхъ пунктовъ той Губерніи на время съ 1го Іюля 1825 по 1е Января 1826 года.

3. Въ Минской Казенной Палатѣ въспричные торги для Бобруйска, Рѣвизи и Лоева на время съ 1го Іюня 1825 по 1е Іюня 1826 года.

Сроки торгамъ назначаются въ сихъ Палатахъ:

Въ Кіевской первый 1824 года декабря 17го, 18го и 19го, второй торгъ 1825 года Января 5го, 7го и 8го, переторжки 12го, 14го и 15го числа того мѣсяца.

Въ Могилевской торги 5го, 7го и 8го, и переторжки 12го, 14го и 15го числа Января мѣсяца.

Въ Минской торги 5го, 7го и 8го, и переторжки 12го, 14го и 15го числа Января мѣсяца.

На сіи сроки вызывающіеся желающіе къ торгамъ съ законными залогами во уваженіе помесячной поставкѣ припасовъ въ пашую часъ пропавъ подряда; а на обезпеченіе задатковъ особо кромѣ обществѣнныхъ ошъ дворянства поставокъ, кой осмѣаются на одномъ доверіи; въ домости о пошребности въ каждой Губерніи бу-

дущіе разосланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ оныхъ ошкрытыхъ вмѣстѣ съ подробными кондиціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны происходить поставкѣ. М. Шкловъ, октября 29го дня 1824 года.

Подлинное подписалъ:

Генераль-Интендантъ 1ю Арміи, Артиллеріи Генераль-Майоръ Пироговъ.

З воли Глѣвно-Доводзачего 1шзъ Арміи, Јенерала Печоты, Храбего Сакена, Јенера Intendent Арміи оглаша, ізъ на доставкѣ провіанту бѣдъ сѣ odbywać targi w Izbach Skarbowych tych guberniy, gdzie woyska rozłożone, mianowicie:

1. W Kijowskiej Skarbowey Izbie naznaczają się targi na roczną potrzebę Kijowskiej gubernii od 1go marca 1825 do 1 marca 1826 roku, i na potrzebę dla Bobruyska, Rzeczycy i Łojowa Mińskiej gubernii na potrzebę od 1 junii 1825 do 1go junii 1826 roku, a także dla punktów Mohilewskiej gubernii na potrzebę od 1go julii 1825 do 1go januaryi 1826 roku.

2. W Mohilewskiej Skarbowey Izbie powtórne targi dla wszystkich punktów tej gubernii na czas od 1go julii 1825 do 1go januaryi 1826 roku.

3. W Mińskiej Skarbowey Izbie powtórne targi dla Bobruyska, Rzeczycy i Łojowa na czas od 1go junii 1825 do 1go junii 1826 roku.

Terminy do targow naznaczają się w tych Izbach:

W Kijowskiej pierwszy 1824 roku decembra 17, 18 i 19, drugi targ 1825 roku januaryi 5, 7 i 8, przetargi 12, 14 i 15 dnia tego miesiaca.

W Mohilewskiej targi 5, 7 i 8 i przetargi 12, 14 i 15 dnia miesiaca januaryi.

W Mińskiej targi 5, 7 i 8 i przetargi 12, 14 i 15 dnia także miesiaca januaryi.

Na te terminy wzywają się życzący do targow z prawnymi ewikcyami w proporcycy miesięczney dostawy zapasow do piątey części podradu, a na zabezpieczenie zadatkow osobno, oprócz dostaw od zgromadzeń Stanu Szlacheckiego, które zostają na samey ufności; wiadomości o potrzebie w każdej gubernii będą rozesłane do Izb Skarbowych w swoim czasie i publicznie w nich odkryte; razem ze szczegółowemi warunkami i dalszemi prawidłami, na których osnowie powinna się odbywać dostawa.

M. Szklów, dnia 29 oktobra 1824 roku.

Autentyk podpisał:

Jenerał Intendent 1szej Armii, Jenerał Major Artyleryi Pirohow.

Nowe Xiążki:

O dyganaeh, wiadomość historyczna, czytana na posiedzeniu publicznem CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego dnia 30 czerwca 1824 roku, przez Ignacego Daniłowicza P. P. Z. z dodaniem wyrazow i wzorow odmian grammatycznych języka tego narodu. Wilno w drukarni A. Marciniowskiego 1824. Cena kop. 37½. Dostać można w Redakcyi Kuryera Litewskiego.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora Andrzeja Bucharskiego Rzeczywistego Radea Stanu i Kawaler,

w Drukarni Redakcyi.

O g ł o s z e n i e.

1 Od Mińskiej Skarbowey Izby ogłasza się, iż na oddanie Radoszkowskiego i Dokszyckiego odkupów trunkowych, w nową dzierżawę do 1827 roku, naznaczone po raz trzeci targi w miesiącu styczniu następującego 1825 roku d. 12, 13 i 14 a na przetarg dzień 15; a zatem życzący wziąć one z podniesieniem w proporcji dawanych na powtórnych targach za Radoszkowski 3,825 rub., a za Dokszycki 1850 rub. assygn. na rok, aby się jawni z dostatecznymi ewikcyami do tej Izby. Dnia 6 gbra 1824 roku.

Sowietnik Jan Mieziencow.
Sekretarz Michał Iwanow.

1 Izba Mińska Powszechny Opieki ogłasza, iżby życzący przyjąć na siebie w ciągu następującego 1825 roku dostawę różnych do jedzenia i dalszych zapasów i rzeczy potrzebnych, na utrzymanie w Mińskim mieskim szpitalu od 130 do 200 chorych, jawni się do niej z dostatecznymi ewikcyami do targow następującego decembra 16, 17 i 18, a dla przetargu na dzień 19, gdzie i warunki mogą być okazane.

Sekretarz A. Rusiecki.

1. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla uzyskania Skarbowey należności od szlachcica Franciszka Petrelewicza za utajenie w rewizyi włościańskich dusz, w ogóle 2500 rubli assygn., oddano na sprzedaż majątek jego Bukońcy-Petrele, w Telszewskim powiecie w Pikielskiej parafii położony, z jednym mieszkalnym i czterema gospodarskimi budowlami drewnianymi, zajmujący obszerność ziemi do 3ch włok, oceniony 2500 rubli assygn.; a zatem życzący kupić pomieniony majątek, zechcą przybyć do tego Rządu na terminy do targow naznaczone, 1szy d. 22 następującego decembra, 2gi 15 stycznia 1825 roku, a 3ci i ostateczny we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania, które później nastąpi w Sankt-petersburskich albo Moskiewskich gazetach. Dnia 12 gbra 1824 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.

2. Niżej pisząca się mając swój własny dworek na Łukiszkach pod Nmer 749 wraz przy kościele ś. Jakuba łącznie z fortecą szpitalną położony, częścią drewniany częścią murowany od ulicy wał oraz i sklepy murowane z ogrodem warzywnym do sprzedania, ktoby sobie życzył nabyć ma się zgłosić do samej aktorki w tymże domie mieszkającej, gdzie i o cenie dowiedzieć się można. Kazimira Matusewiczowa.

2. W domu Prałata Kontryma na Zamkowej ulicy pod Nmer 154 znajduje się kocz używany do przedania pod wiedzą Józefa Stangreta.

3 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie od kiedańskiego żyda Mejera Cymochowicza Wolpa, za wzięte przezeń na ewikcyą domu żyda Zelmana Hedeyteyna, w trockim powiecie w miasteczku Mereczu położenie mającego, z mereckiego prowiantskiego magazynu produktu, skar-

bowey należności w ogóle 15 539 rub. 98 $\frac{1}{2}$ kop. assygn., oddano na sprzedaż pomienionego domu materyały pozostałe od pożaru, który był w r. 1822 w miasteczku Mereczu, ocenione 1,151 rub. 40 kop. assygn.; a zatem życzący one kupić, zechcą przybyć do tego Rządu dla targow naznaczony termin dnia 22 teraźniejszego miesiąca. Dnia 11 gbra 1824 r.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz Kleyst.

3. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla uzyskania od kiedańskiego żyda Mejera Cymochowicza Wolpa, za wzięte przezeń z mereckiego prowiantskiego magazynu produktu, skarbowey należności w ogóle 15,539 rub. 98 $\frac{1}{2}$ kop. assygn., oddane na sprzedaż dwa domy tegoż Wolpa, w rosińskim powiecie w miasteczku Kiedanach położone, ocenione 950 rub. assygn.; a zatem życzący one kupić, zechcą przybyć do tego Rządu na terminy do targow naznaczone: 1szy dnia 29, 2gi 31 następującego decembra, a 3ci ostateczny we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania, które później nastąpi w Sanktpetersburskich albo Moskiewskich gazetach. Dnia 11 gbra 1824 r.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz Kleyst.

3 Dwa dworki drewniane w Wilnie na gruncie JOO. Xiążąt Radziwiłłow pod Nrem 652 i 653 naprzeciwko bulwaru i Arsenalu przy Magazynie drewnianym JOOXiążąt Radziwiłłow położone, do aktorstwa zmarłych Izraela i Elki Abramowiczow należne, z mocy dekretów Magistratu Wileń. w exdywizyi funduszu rzeczonych Abramowiczow w dniach 27 septembra i 5 nowembra teraźn. 1824 roku ferrowanych, z publiczney licytacji w terminach 18, 19 i 20 dnia teraźn. mca nowembra in fundo rzeczonych dworkow od godziny 2giej po południu aż do zachodu słońca spełnić się mające będą wyprzedawane, o takowey więc licytacji, jako delegowany Urzędnik przez niniejszą awizacyą powszechność zawiadamiam. Roku 1824 nowembra 11 dnia.

Franciszek Święcicki B. M. W.

3. Z polecenia JW. Ministra Skarbu niżej podpisany podaje do wiadomości publiczney, iż w datach 24, 25 i 26 tegoż miesiąca nowembra przez licytacją przedawać się będzie z lasow skarbowych przeznaczona roczna ilość drzewa na budowę zdatnego, w ogóle 24,594 sztuki, i drew opałowych 14,727 kubicznych sażni, częścią z pnia częścią zaś z powału. Życzący kupować częściami z takowey ilości ma się zgłosić na wyż wyrażone terminy do kancelaryi mojej w Wilnie, gdzie powziąć może wiadomość dostateczną tak o ilości z każdego osobno przeznaczonego lasu do sprzedania drzewa, jako też o cenie przeznaczoney od sztuki i od każdego kubicznego sażnia.

Zarządzający leśną częścią Wileńskiej Gubernii Radca Stanu i Kawaler Baron Wrangell.

Sekretarz i Kawaler O. Anderson.